

staaende Avisportotakster med 3 Vægt-satser, vilde kun yderligere gøre sig gældende med 4, 5 eller maaske 6 Vægt-satser.

De i 1902 indførte Avisportobestemmelser forudsætte, at de enkelte Tidender og Tidsskrifters Gennemsnitsvægt er i det mindste nogenlunde konstant, i ethvert Tilfælde stille de den Fordring til Bladudgiverne, at disse forud skulle opgive, hvor stor Gennemsnitsvægten af deres Blade vil blive i den kommende Abonnementstermin. Opfyldelsen af denne Fordring har i mangfoldige Tilfælde vist sig at være forbunden med mange Vanskeligheder, for flere Blades Vedkommende endog umulig. Bladenes Størrelse, hvad Gennemsnitsvægten af de enkelte Numre angaar, varierer nemlig meget ofte, bl. a. i Forhold til den foreliggende Mængde Annoncestof og navnlig indenfor de forskellige Kvartaler; dette gælder først og fremmest saadanne Dagblade, der udkomme i hæftet Format, saaledes at Sideantallet ganske kan rette sig efter Omstændighederne. Det er da kun naturligt, at en Bladudgiver sikrer sig mod at komme til at betale for stor Porto ved — som det eneste Middel — at opgive Gennemsnitsvægten saaledes, at det med Sikkerhed kan siges, at Bladet ikke vil kunne henføres til en *lavere* Vægt-sat, tilmed da Differencen mellem Portoen, beregnet efter 2 forskellige Vægt-satser, for flere Blades Vedkommende andrager ganske betydelige Beløb, og der ikke kan tilstaaes Tilbagebetaling af for meget erlagt Porto, naar Bladet i Løbet af Abonnementsterminen ikke har naaet den opgivne Gennemsnitsvægt. Men Følgen af dette Forhold bliver meget ofte, at det i Løbet af Abonnementsterminen viser sig, at den opgivne Gennemsnitsvægt vil blive eller allerede er bleven overskreden, og der maa i den Anledning foretages en ny Regnskabsopgørelse. Saadanne Op-gørelser, der meget ofte kunne kuld-kaste Bladudgivernes Beregninger, og som for ganske smaa Overskridelsers Vedkom-mende kunne omfatte uforholdsmæssige Beløb, have for Postvæsenet været for-bundne med store Vanskeligheder og endog givet Anledning til Retstvist mellem Post-væsen og Udgiver.

Vægtspørgsmaalet spiller imidlertid, hvad Postbesørgelsen af Tidender og Tids-skrifter angaar, en saa betydelig Rolle, at det ikke kan tilraades som før 1902 at beregne Avisportoen alene efter Udgivel-seshyppigheden og saaledes indskrænke

Vægtspørgsmaalet til et Vægtmaksimum. Paa den anden Side maa det indrømmes, at det er den Omstændighed, at det er den samme Tryksag, der med en vis Hyppig-hed regelmæssig skal omdeles til samme Adressat, der er bestemmende for, at Avisportoen kan være billigere end den almindelige Tryksagsporto, og det vil derfor ikke kunne forsvares saaledes som i enkelte Lande, hvis System for Avisbesørgelsen iøvrigt paa væsentlige Punkter adskiller sig fra det danske, at beregne Portoen udelukkende efter den samlede Vægt af de til Postbesørgelse indleverede Aviser. Det vil ogsaa let ses, at der for Postvæsenet er forbundet et langt større Arbejde ved Postbesørgelsen af 1 Kilogram Aviser, der bestaar f. Eks. af 50 Aviser à 20 Gram end ved Besørgelsen af f. Eks. 4 Aviser à 250 Gram.

Den foreslaaede Ændring i Beregnin-gen af Avisportoen tager da ogsaa først og fremmest Sigte paa Udgivelseshyppig-heden, medens Vægtspørgsmaalet er fore-slaaet ordnet saaledes, at de hidtil bestaa-ende Vægt-satser med stigende Portoskala bortfalde, hvorefter Vægtportoens beregnes uafhængig af Udgivelseshyppigheden efter den samlede Vægt af de til Postbesørgelse indleverede Aviser.

En saadan Beregningsmaade af Por-toen for Befordring og Udlevering eller Omdeling af Aviser frembyder hverken Vanskeligheder eller Ulemper af foran-nævnte eller anden Art og stiller Blad-udgiverne betydelig heldigere og friere, hvad Udvidelser, konstante eller ekstra-ordinære, af Bladenes Størrelse angaar, idet ringe og maaske uforudsete Vægt-overskridelser ikke, som Tilfældet er nu, i nævneværdig Grad kunne indvirke for-styrrende paa de af vedkommende Udgi-ver anstillede Beregninger ved Fastsættel-sen af Bladets Abonnementspris i For-bindelse med Portoudgiften.

Da den omhandlede Vægtporto maa opkræves for samtlige Tidender og Tids-skrifter, ogsaa saadanne, hvis Gennem-snitvægt er 35 Gram eller derunder, og som nu kun svare $\frac{1}{2}$ Øre pr. Nummer i den for Befordring og Udlevering fast-satte Del af den samlede Avisporto, har man ment, at det efter Udgivelseshyppig-heden beregnede Portobeløb, der i For-bindelse med Vægtportoens skulde træde i Stedet for de for Avisernes Befordring og Udlevering nugældende 3 Portosatser, burde fastsættes til et Beløb, der er noget